

Nyyssös-tuotteet

Tuotteita voi tilata Lempi Markkaselta, puh. 040-7312833.

15,-

20,-

8,-

seuran
INFO

Yhteystiedot

Heikki Nyyssönen
puheenjohtaja
heikki.nyyssonen@pp5.inet.fi
puh. 08-5566 963
Taskilantie 29 A 3, 90580 Oulu

Heidi Markkanen
jäsenasiat, tiedote
heidi.markkanen@nyyssonen.info
puh. 040-5803 377
Narva mnt 22-10, 10120 Tallinn, Estonia

Ari Kankkunen
tutkimusvastaava, sukutietojen tilaukset
ari.kankkunen@saunalahti.fi
puh. 040-8253 304
Kanervakuja 6 A 1, 78850 Varkaus

Seuraava tiedote ilmestyy
keväällä 2006.

Kello-Optiikka Nyyssönen Oy 50 vuotta

• Esko Nyyssönen

Vuonna 1955 perusti Kymenlaakson Iitissä syntynyt kelloseppä ja optikko Aaro Nyyssönen yhdessä vaimonsa Ulla-Maijan kanssa tänä vuonna 50 vuotta täyttävän perheyriksen Vammalassa. Liikkeen nimi oli alussa Kello-, kulta- ja silmälasiliike A. Nyyssönen.

Kun 12-vuotias, yhdeksänlapsisen maalaistalon poika aikoinaan lähti maailmalle, hän sai matkaeväikseen kristillisen arvopohjan elämäntutkimukselle, isänmaanrakkauden ja rehellisen työn kunnioittamisen. Näillä eväillä hän loi yhdessä vaimonsa kera vankan perustan menestyvälle perheyrikselle, jonka ohjat ovat nyt nuoren polven, Kimmo ja Eeva Nyyssönen, osaavissa käsissä.

Nykyisellään yli miljoonan euron liikevaihdon Nyyssösten perheyriksen palvelee Vammalassa mm. kello- ja kultatuottein sekä Tähti Optikon palveluin kuin myös 5 vuotta sitten Huittisissa aloittaen Tähti Optikkona.

Nyyssösten sukuseura välittää tiedotteensa kautta Kunnioittavat ja Lämpimät Onnittelunsa Kello-Optiikka Nyyssönen Oy:lle, sen nykyiselle yrittäjäpariskunnalle Kimmolle ja Eevalle sekä henkilökunnalle.

Toivotamme Parhainta Onnea ja Menestystä jatkossakin! •

Seuratoiminnan tukijat

ABETONI

Abetoni Oy - Ympäristötuotteet

Kannattaa tulla kauempaakin
1953
NYSSÖNEN
Onkniemenkatu 11 Vammala, puh. (03) 512 6100
www.nyyssonen.fi

JUNTAN

FINNSEMENTTI

LEMMINKÄINEN

CELLKEM

VALMISBETONIT
Betonimassan pumppaus

FORSSAN
BETONITUOTE OY
Puh. (03) 4240 3300
Fax. (03) 4240 3210

RUDUS MURSKAUS

Hitsaajantie 11, 82500 KITEE
Puh. 020 447 5500, fax 020 447 5501

NISKA & NYSSÖNEN OY
Tiilipojanlenkki 5, VANTAA. Puh. (09) 849 171
www.niska-nyyssonen.fi

SAMPO

SÄHKÖ
SÄHKÖ
Herrälantie 5A
77600 Suonenjoki
Puh. (017) 513 013 Fax. (017) 513 012

Nyyssösten sukuseura ry

www.nyyssonen.info

Hyvät Nyyssösten sukuseuran jäsenet!

**Puheenjohtajan
puheenvuoro**

• Heikki Nyyssönen

Tällä palstalla on tapana kertoa sukuseuran hallituksen tekemistä päätöksistä. Tänä vuonna hallitus on kokoontunut kolme kertaa. Kokousten esityslistaa on hallinnut sukukirja-asia ja siihen liittyvä sukututkimus, joka etenee koko ajan. Hallituksen asettama aikataulu tähtää siihen, että sukukirjan 1. osa olisi valmiina vuonna 2007, jolloin kirja voisi olla saatavilla jo kesällä 2007 pidettävässä sukujuhlissa.

Pyrimme saamaan sukukirjasta mahdollisimman kattavan myös 1900-luvun osalta. Käännyssä mielessä teidän täydentää aikaisemmin antamianne tietoja, voisitte nyt niin tehdä. Kyselylomake on nettisivuillamme (www.nyyssonen.info). Myös vapaamuotoiset tiedot ovat tervetulleita.

Tiedot toimitetaan Ari Kankkuselle, yhteystiedot löytyvät mm. tästäkin tiedotteesta.

Sukukirjan 1. osa käsittää suvun lähtökohtien selvittämisen lisäksi Jäppilän (Pieksänmaa) Kähkölän kylän ja Suonenjoen Hukkolän talon kantasukuhaarat. Näistä jatkuvat mm. Joroisten, Leppävirran, Kuopion ja Karttulan sukuhaarat. Sukukirja avaa uuden luvun suvun

ja sukuseuran historiassa. Se on monumentti, joka jää perintönä jälkipolville ja muistuttaa myös heitä juuristaan.

Kirjaan pyritään saamaan napakassa muodossa myös elämäkerrallista tietoa. Sitäkin voi Arille toimittaa, etenkin jos sillä on yleisempää merkitystä tai mielenkiintoa tai jos se on henkilöä osuvasti kuvaavaa. Esimerkiksi harrastukset kertovat henkilöstä paljon.

Hallitus on päättänyt myös uudesta kunniajäsenestä. Hän on USA:ssa syntynyt ja asuva sekä Nyyssös-juuret omaava Charles Lindwall. Parhaat onnittelut "Kallelle" vielä kerran! Charles Lindwall on vaikuttanut merkittävästi sukuseuran toimintaan. Hänen juurensa ovat Leppävirralla. Sieltä Charlesin isoäiti, Angelina Nyyssönen, muutti Yhdysvaltoihin vuonna 1904. Charlesin nykyinen kotipaikka on lähellä Bostonia. Siellä Charles - sikäläiseltä lempinimeltään Chuck - toimii aluejohtajana kiinteistöalan yrityksessä, jota hän on ollut myös perustamassa.

Surffailin äskettäin netissä hakusanalla "Charles Lindwall" ja päädyin sivulle, jolla kerrottiin hänen uuden veneensä vesillelaskusta. Veneen nimi on - mikäpä muukaan kuin Angelina!

Sukuseura pyrkii toimintasuunnitelmansa mukaisesti selvittämään sukumme levin-

neisyyttä kotimaan lisäksi myös ulkomailla. Eräs tietolähde on nettiosoitteessa www.elisland.org. Tässä osoitteessa voi hakea Amerikkaan siirtolaisina muuttaneita sukulaisiaan. Kokeiluni hakusanalla "Nyyssönen" antoi tulokseksi kuusi sen nimistä henkilöä.

Uudempaa muuttoaaltoa edustavat ne suomalaiset, jotka ovat viime aikoina siirtyneet ulkomaille työn perässä tai jostain muusta syystä. Yhtenä esimerkkinä Sari Hänninen (o.s. Nyyssönen) kertoo tässä tiedotteessa muutostaan Brysseliin ja elämästä siellä. Toivottavasti hänen haastattelunsa innostaa muita jatkamaan tästä teemasta.

Tiesittekö muuten, että viimeisimpien tutkimusten mukaan Belgian hollantia puhuvat flaamit ovat suomalaisten lähesisimmät geenisukulaiset?

Vielä muutama sana vireillä olevasta sukututkimuksesta. Sukuseura osallistuu laajaan hankkeeseen, jossa pyritään luomaan Pohjois-Savon tuomiokirjojen vuodet 1639-1809 kattava henkilöhakemisto.

Tuomiokirjat ovat sukututkimuksen kannalta antoisia. Niissä tulevat esille myös kääntäjien syyt ja taustat ja sitä kautta entisten aikojen koko elämäntapa, jota etenkin 1600-luvun tuomiokirjoissa kuvataan varsin värikästä. Pääosa kääntäjistä oli riitajuttuja, mm. peltojen ja niittyjen rajoista. Nyyssösiäkin kääntäjillä nähtiin.

Tuomiokirjahanketta vetää Varkauden seudun sukututkijat ry, puheenjohtajanaan oman sukuseuramme tutkimusvastaava Ari Kankkunen.

Toivotan kaikille hyvää loppuvuotta ja mukavaa joulun odotusta!

Heikki Nyyssönen •

TIEDOTE
• 10 •
21. lokakuuta
2005
AJANKOHTAISTA

**Charles Lindwallille
kunniajäsenyys**

Nyyssösten Sukuseuran hallitus on myöntänyt kolmelle ansiotuneelle Nyyssösten suvun tukijalle/tutkijalle seuran aineisen kunniajäsenyyden. Kunniajäsenyys myönnettiin seuran perustamisen yhteydessä. Kunniajäseniä ovat Leena Land-Reinikainen Hollannista, Osmo Töyry Kuopiossa ja Veikko Nyyssönen Jäppilästä.

Hallitus päätti kokouksessaan 21.05.2005 myöntää kunniajäsenyyden myös Charles Lindwallille Yhdysvalloista. Hän on tukenut seuraamme esimerkillisellä tavalla pitkää välimatkaa huolimatta. Hän on toimitanut mielenkiintoista aineistoa sukumme jäsenistä Yhdysvalloissa. Hän ei ole ainoastaan lähettänyt numerotietoa vaan myös tarinoita ko. henkilöiden elämästä.

Lisäksi hän on tukenut seuraamme rahallisesti sekä osallistunut Jäppilän ja Suonenjoen sukujuhliin. Se on sinänsä jo saavutus - niin pitkän välimatkan takaa. Toivomme, että tapaamme hänet jälleen sukujuhlissamme 2007!

Nyyssösiä ulkomailla • EU-kansalaisena Brysselissä

• Heikki Nyyssönen

Suomi kansainvälistyy ja se koskee myös meitä Nyyssösiä, etenkin nuorempia polvia. Sari Hänninen o.s. Nyyssönen (s. 1964) on ollut jo 10 vuotta EU:n töissä Brysselissä. Puoliso, Mauno Hänninen, on myös EU-virkamies. Perheessä on kolme lasta. Kaikki lapset puhuvat suomea, mutta kaksi nuorinta puhuu paremmin ranskaa ja englantia.

– Suomen liittyttyä EU:hun tarvittiin kääntäjiä Brysseliin. Osallistuit pääsykokeisiin ja onnistuit niissä. Miten muutto Belgiaan sujui?

S: Vähän vaihteittain. Aloitin työt EU:ssa heinäkuussa 1995. Muu perhe seurasi perässä vähän myöhemmin.

– Missä asuite siinä vaiheessa? Koitteko ”kulttuuri-shokin”?

S: Vuokrasimme asunnon viihtyisältä esikaupunkialueelta, josta oli hyvät julkisen liikenteen yhteydet keskustaan. Kokolattiamattoja ja yksinkertaisia ikkunalaseja luokun ottamatta aineksia kulttuurishokille ei juuri ollut. On selvää, että asiat eivät aina hoidu ihan saman kaavan mukaisesti kuin Suomessa, mutta se on vain hyväksyttävä ja eletävä maassa maan tavalla.

– Sinulla ja Mauno-miehelläsi on kolme lasta. Tuomas on syntynyt Suomessa, Leia Belgiassa ja Nooa Irlannissa. Mitä Suomi heille merkitsee?

S: Tuomas oli Belgiaan muuttaessamme kuusivuotias. Hän käy Brysselin Eurooppakoulua Suomen osastolla. Tuomas sanoi jo pienenä, että hänellä on suku Suomessa. Leia ja Nooa eivät sen sijaan ole koskaan asuneet Suomessa ja käyvät paikallista ranskaa ja käyvät paikallista ranskaa

kankielistä koulua. Kyllä he tietävät hyvin olevansa suomalaisia.

– Sitten vähän työstäsi. Jatkuva EU-dokumenttien kääntäminen on varmaan joskus vähän puisevaa. Onko työssäsi ollut mitään vaihtelua?

S: On todellakin. Asuimme pari vuotta Irlannissa, missä työskentelin eräässä EU:n alaisessa laitoksessa. Se oli hieno kokemus. Olen myös onneksi saanut tehdä osapäivää. Käännöstyökin on vaihtunut. Siirryin ensin EU:n neuvoston ympäristöosastolle ja sittemmin hallinnon uudistamista käsittelevään yksikköön.

– Jälkiviisaasti ajatellen, olisiko Belgiaan lähtönne hyvä ratkaisu?

S: Sanotaan niin, että päiväkään en vaihtaisi pois. Viime heinäkuussa tuli kymmenen vuotta siitä, kun muutimme Suomesta. Emme suunnittele

paluuta, mutta emme toisaalta sulje sitä mahdollisuutta poiskaan.

– Entä mitä harrastat työn vastapainoksi?

S: Istumatyön vastapainoksi aika paljon liikuntaa. Juoksin äskettäin puolimaratonin Brysselissä. Olen täällä Belgiassa suorittanut myös aerobic-ohjaajan tutkinnon. Yhteisenä harrastuksena tyttäreni kanssa on pianonsoitto, jonka aloitin hiljattain uudelleen reilun 20 vuoden tauon jälkeen.

– Onko mielessäsi vielä jotain, kenties jotain sukuumme liittyvää?

S: No, ehkä se, että Belgiassa nainen säilyttää tyttönimensä ikuisesti – minäkin olen usein Belgian viranomaisten kanssa asioidessani edelleen Nyyssönen, vaikka Suomessa sukunimeni vaihtui avioliiton myötä Hänniseksi jo 17 vuotta sitten. •

Sari 15.8.2005.

Eine Nyyssösen ja Riitta Pakkasen karmea kohtalo

• Paavo Nyyssönen

Olemme näinä päivinä seuranneet suurella mielenkiinnolla ns. Bodomin mysteeriota, jossa vuonna 1960 murhattiin kolme nuorta. Tätä murhaa tutkitaan ja murhaaja ollaan etsimässä ja tuomitsemassa vasta nyt 45 vuotta myöhemmin. On käsittämätöntä, että vasta myöhemmin syytettyjen listalle on otettu yksi seurueeseen kuulunut jäsen.

Vastaavanlainen tapaus sattui Heinävedellä vuotta aikaisemmin, eli kesällä 1959, jolloin kaksi telttaretkellä ollut neitosta surmattiin teltaansa eikä oikeaa surmaajaa ole vielääkään saatu syytettyjen penkille. Tosin tapauksen johdosta vangittiin eräs mies, jota poliisi piti syyllisenä, mutta tuomioistuin ei vielä tähän päivään mennessä ole antanut lopullista tuomiota.

Toinen tytöistä oli sukuumme kuuluneen Hugo Alfret Nyyssösen ainoa tytär Eine Maria Nyyssönen Jyväskylässä. Eine, joka opiskeli sairaanhoitajaksi, päätti tehdä yhdessä ystävänsä Riitta Aulikki Pakkasen kanssa pyöräretken Pohjois-Savoon ja Pohjois-Karjalaan. Niinpä tytöt aloittivat retkensä 18.7.1959 Jyväskylstä. Retken pohjoisin kohde oli Kolivaara Juuan kunnassa. Kolilta Eine lähetti kotiinsa 25.7. viimeisen korttinsa, jossa hän ilmoitti menevänsä Varkauteen tapaamaan sukulaisiaan. Kortissaan hän kirjoitti, että he ovat kotona viimeistään 30.7., koska Riitan työt alkavat 3.8.1959.

Seuraavan yön he viettivät Polvijärvellä Juntusten matkailukodissa. Matkailukodin vieraskirjaan he kirjoittivat menevänsä Varkauteen ja mahdollisesti yöpyvänsä vielä jossain matkalla. Niin he myös tekivät. He saapuivat Tulilahden leirintäalueelle 27.7. illan suussa ja pystyttivät telttansa leirintäalueen pohjoisreunaan. Täällä he tapasivat kaksi heinäveteläistä poikaa, joiden kanssa he viet-

tivät iltaa nuotion ääressä. Pojat poistuivat kotiinsa noin klo 22 paikkeilla, jonka jälkeen tytöt vetäytyivät teltaansa yöpuulle.

Murhaaja iski heti, kun tytöt olivat nukahtaneet. Riitta surmattiin lyömällä häntä päähän kivellä. Tämä viittaa siihen, että hän heräsi outoon liikkeeseen teltan ympärillä ja kurkisti teltan aukosta, jolloin hän sai iskun päähänsä. Eine surmattiin raa’asti puukolla.

Murhaaja piilotti tyttöjen tavarat lähistölle metsään sekä hautasi ruumiit noin 200 m päähän puukasan alle ja naamioi alueen kymmenellä pienellä kuusen taimella, jotta etsijät eivät näkisi heti, että alueella oli kaivettu maata. Tätä kaikkea työtä hän tuskin pystyi tekemään yhtenä kesäisenä yönä, vaan jatkoi piilottamista vielä seuraavanakin yönä.

Kun tytöt eivät saapuneet kotiinsa ilmoittamanaan päivänä, heidän vanhempansa tekivät heti katoamisilmoituksen poliisille. Etsinnät aloitettiin 4.8. Varkauden ympäristöstä, koska tytöt olivat kertoneet tapaamilleen pojille menevänsä Varkauteen. Mutta etsinnät olivat turhia. Näissä etsinnöissä murhaaja sai kaksi viikkoa etumatkaa peittääkseen rikoksensa.

Vasta tässä vaiheessa poliisi hoksasi, että tyttöjä on myös etsittävä leirintäalueen läheisyydestä. Niinpä 21.8. eräs etsintöihin osallistunut varusmies löysi tyttöjen haudan läheltä sitä paikkaa, jossa tyttöjen teltta oli ollut. Muut tavarat oli piilotettu lähistölle metsään. Sen sijaan polkupyörät oli upotettu läheisen järven syvimpään kohtaan, joka viittaa siihen, että murhaaja tunsu järven perinpohjaisesti.

Poliisi aloitti murhan selvittelytyön. He pidättivät useita miehiä yleisöviikkeen perusteella.

Myöhään syksyllä he vangitsivat Munsalasta kotoisin olevan Runar Holmströmin, jonka oli nähty liikkuvan seudulla murhan tapahtuma-

Eine Nyyssönen ylioppilaskuvassa noin vuonna 1956.

kaan mopolla. Aluksi Runar tunnusti tekonsa, mutta perui kertomansa oikeudessa. Ensimmäisen kerran hän yritti vankilassa itsemurhaa, jota ennen hän oli kirjoittanut lapun, jossa hän totesi olevansa syytön. Oikeudenkäyntiä jatkettiin ja Runar pysyi vangittuna. Toukokuussa 1961 hän hirttäytyi lakanaansa sellisään.

Lopullinen syyllisyys jäi todistamatta ja oikeudenkäynti lopetettiin. Yleisesti ollaan sitä mieltä, että Runar oli syytön, sillä keuhkokuumeella 1961, jolloin Runar oli ollut telkien takana jo 1,5 vuotta, löydettiin Varkauden läheltä tyttöjen alusvaatteita, jotka tutkimusten mukaan oli tuotu sinne sa-

maisena keväänä. Samaan viittaa myös polkupyörien löytöpaikka, sillä tuskin järveä tuntumaton Holmström olisi löytänyt sattumalta järven syvimmän kohdan, jossa pyörät olivat. Kaiken lisäksi tavaroiden kätkeyminen vaati aika suuren työn eli siihen oli kulutettu useita öitä.

Eine ja Riitta haudattiin Jyväskylässä. Surujuhlasta muodostui koko kansaa koskettava näytelmä. Hautajaisissa oli mukana maaherra ja kaksi ministeriä sekä tuhansiin nouseva yleisö niin kuin Kyllikki Saarenkin hautajaisissa vuonna 1953. Todettakoon, että myös Kyllikin murha jäi selvittämättä. •